

వి పుట్టలో విమున్నదో

- అత్తలారి విజయలక్ష్మి

(గత సంచిక తరువాయి)

4

వెండి సింహాసనం మీద పులి మీద కూర్చున్న పెద్ద కాళిమాత విగ్రహం...ఆ విగ్రహం మెడలో ఆయన శిష్యురాళ్ళు అల్లిన పెద్ద మందారపూల మాల. విగ్రహం పక్కనే స్పటిక శివలింగం .

పక్కనే హోమగుండం ... సమీపంలో సమిధలు, హోమ సామాగ్రి ఉన్నాయి.

ఆయన జింక చర్మం మీద అశీనుడయాడు ..

కొద్ది నిమిషాల్లో ప్రారంభం కాబోయే చండీ హోమం కోసం శిష్యులంతా ఆయనకి కొంచెం దూరంలో వినయంగా నిలబడి ఉన్నారు.

కొందరు లోపలినుంచి ప్లాస్టిక్ చాపలు తెచ్చి విశాలమైన ఆ హాలులో హోమ గుండానికి , అమ్మవారి విగ్రహానికి దూరంగా కాసేపట్లో రాబోయే భక్తులు కూర్చోడానికి వీలుగా పరిచారు. అప్పటికే కొందరు భక్తులు వచ్చేశారు. తము తెచ్చిన పూజా ద్రవ్యాలు తెచ్చి శిష్యులకు అందించి చాపల మీద కూర్చున్నారు.

స్వామి వారి స్వరం మంద్రంగా మొదలైంది.

హ్రీం క్లీం గం గణపతయే నమః గణపతి పూజ, నమకం , చమకం, శివార్చన అభిషేకం కార్యక్రమాలన్నీ ఎంతో భక్తి, పారవశ్యంతో సాగిపోతున్నాయి . అభిషేకానంతరం ఆ జలం భక్తుల మీద దూరంనుంచే చల్లారు స్వామి. అందరూ తలలు వంచి ఒక్క చుక్క పడినా చాలు పునితులం అవుతాము అన్నట్టు ఆ అభిషేక జలం కోసం తహతహ లాడారు.

అనంతరం కాళీమాత విగ్రహానికి పూజ మొదలైంది.

నెమ్మదిగా “ఓం ఐం హ్రీం శ్రీం శ్రీ మాత్రే నమః” అంటూ కాళీ మాత విగ్రహానికి పసుపు, కుంకుమలతో, పూలతో పూజిస్తూ, అష్టోత్తరశతనామావళి పఠించసాగారు ..

ఆ స్వరం నుంచి వినిపిస్తున్న స్తోత్రాలు, మంత్రాలు ప్రశాంతంగా ఉన్న ఆ పరిసరాలలో ప్రతిధ్వనిస్తూ అక్కడ ఉన్న అందరిలో ఒక పవిత్రమైన భావాన్ని కలగచేస్తున్నాయి.

అంతేకాదు ఆయన వదనంలో ఒక దేదిప్య మానమైన వెలుగు ఆ పరిసరాలను తేజోవంతం చేస్తోంది.

మొక్కలు భక్తి పారవశ్యంలో మునిగిపోయినట్టుగా నిశ్చలంగా ఉండిపోయాయి. మొక్కల మీద, గడ్డి మీద అల్లరిగా చిందులేస్తూ అందరిని పలకరిస్తున్న గాలి మంత్ర ప్రభావానికి కాబోలు స్తంభించినట్టు ఉండిపోయింది .

అప్పుడే ఇద్దరు స్త్రీలు చేతిలో పూలు, పళ్లు ఉన్న కవర్ లతో లోపలికి వచ్చి దూరం నుంచే స్వామి వారికి నమస్కరించి చేతిలో ఉన్న కవర్ లు శిష్యుడుకి అందించి వినయంగా చాప మీద కూర్చున్నారు. వారి మొహాల్లో అయ్యో పూజ మొదలైంది మేము ఆలస్యంగా వచ్చామే అనే భావన ..

హోమం మొదలైంది.

ఆయన స్వరం గంభీరంగా మంత్రాలు పఠిస్తోంది ...

మరికొందరు భక్తులు జంటలుగా, పిల్లలతో వస్తున్నారు. వచ్చిన వాళ్ళంతా పళ్ళు, పూలు తెస్తున్నారు.

అందరి మొహాల్లో భక్తి పారవశ్యం ...అది అమ్మవారి మీదో, స్వామి వారి మీదో వాళ్ళకి తెలియదు.

దాదాపు నాలుగు గంటల సేపు సాగిన పూజ, హోమం తరవాత అమ్మవారికి పళ్ళు నివేదించారు.. హారతి ఇచ్చారు.

హారతి ఇస్తున్నప్పుడు అక్కడికి వచ్చిన స్త్రీలంతా మహిషాసుర మర్ధిని స్తోత్రం పాడడం మొదలు పెట్టారు. అయిగిరి నందిని నందిత మోదిని విశ్వవిద్యోగిని నందినతే, గిరివర వింధ్య శిరోధిని వాసిని విష్ణు విలాసిని జిష్ణు నుతే అంటూ రాగయుక్తంగా, లయబద్ధంగా మహిళల స్వరాలూ అన్నీ ఒకే స్వరంలా వినిపిస్తుంటే కొన్ని వేల జేగంటలు తాళం వేస్తున్నట్టుగా గణ గణ మోగుతూ, దివ్యంగా వెలుగుతున్న కర్పూర హారతి వెలుగులో అమ్మవారు విగ్రహానికి జీవం వచ్చినట్టు అనిపించింది.

హారతి అయాక అందరూ నమస్కరించారు. స్వామీజీ అందరికీ తీర్థం స్వయంగా ఇచ్చారు.

శిష్యులు అనుసరిస్తుండగా ఆయన జింక చర్మం మీదనుంచి లేచి హాలుని ఆనుకుని ఉన్న ఆయన వ్యక్తిగత మందిరంలోకి వెళ్ళారు. భక్తులు అందరూ తమ, తమ కష్టాలు, బాధలు, సమస్యలు స్వామికి సాంత్యన పొందే సమయం అందరూ ఆత్రుతగా ఆయన పిలుపు కోసం చూస్తున్నారు ..

అమ్మవారికి నివేదించిన పళ్ళు, హోమం గుండం నుంచి తీసిన భస్మం పళ్ళాలలో లోపలికి స్వామి మందిరం లోకి తీసుకుని వెళ్ళారు శిష్యులు.

కొన్ని క్షణాలు ఉద్యేగంగా ఎదురు చూసాక ఒక్కొక్కరినే స్వామి ఆదేశం మేరకు లోపలికి పంపసాగారు శిష్యులు. ముందు వచ్చిన వాళ్ళను ముందు పంపిస్తున్నారు. వారంతా చేతిలో ప్రసాదంతో సంతృప్తి నిండిన వదనాలతో బయటికి వస్తుంటే మహాలక్ష్మి, విశాలాక్షి తమ వంతు కోసం ఆత్రంగా చూడసాగారు.

ఇంతలో ఒక శిష్యుడు వచ్చి వాళ్ళని లోపలికి వెళ్ళమన్నట్టు సైగ చేసాడు.

ఇద్దరూ ఆత్రంగా లోపలికి వెళ్ళారు ...విశాలంగా ఉన్న స్టూల్ మీద స్వామి కూర్చున్నారు..

స్వామికి పాదాభివందనం చేసారు.

“కూర్చోండి ..” స్వామి వాళ్ళకి తన ముందు ఉన్న చాపలు చూపించారు.

మహాలక్ష్మి గొంతు సవరించుకుని సందేహంగా ఆగిపోయింది.

“చెప్పమూ ఏంటి నీ సమస్య ...” అడిగారు స్వామి.

మహాలక్ష్మి విశాలాక్షి వైపు చూసింది .

చెప్పు అన్నట్టు సైగ చేసింది విశాలాక్షి.

మహాలక్ష్మి బిడియంగా కొన్ని క్షణాలు తలవంచుకుని కూర్చుని నెమ్మదిగా చెప్పింది ..” స్వామీ నాకు సంతానం లేదు..”

“వివాహం అయి ఎంత కాలం అయింది?” అడిగాడు స్వామి.

“నాలుగేళ్ళు .. ఎన్నో నోములు నోచాను.. ఇంకా నోస్తూనే ఉన్నాను కానీ ఇంకా దైవం కరుణించలేదు. మా అత్తగారు నాకు ఇంక పిల్లలు పుట్టరని నిర్ధారించి మా వారికి మళ్ళీ పెళ్లి చేయాలనుకుంటున్నారు .. నాజీవితం నిలబెట్టండి స్వామీ ...” దుఃఖంతో స్వరం వణుకుతుంటే రెండు చేతులూ జోడించి ప్రార్థించింది మహాలక్ష్మి .

విశాలాక్షి స్నేహితురాలికి మద్దతుగా తనూ స్వామిని అర్థిస్తూ అంది “ మీరు తలచుకుంటే, మీ ఆశీర్వాదం ఉంటే మా మహాలక్ష్మి కాపురం నిలబెట్టగలరు స్వామీ” అంది.

స్వామి తల పంకించి చేతికి అందుబాటులో ఉన్న రెండు యాపిల్ పళ్ళు, హోమ భస్మం ఆమె చేతికి ఇస్తూ “ఆ జగన్మాత కటాక్ష ప్రాప్తిరస్తు” అన్నారు.

మహాలక్ష్మి మహాప్రసాదంలా అవి అందుకుని కళ్ళకి అడ్డుకుంది.

స్వామి మరో రెండు పళ్ళు, కొంత భస్మం విశాలాక్షి చేతికి కూడా ఇచ్చారు,

మహాలక్ష్మి ఇంకా ఏదన్నా చెప్తారని ఎదురు చూసింది. ఆయన నిశ్శబ్దంగా కళ్ళు మూసుకోడంతో ఆమె విశాలాక్షి వైపు దిగాలుగా చూసింది. విశాలాక్షి మళ్ళీ అడుగు అన్నట్టు సైగ చేసింది.

అడగనా వద్దా అని సందేహిస్తూనే “మళ్ళీ ఎప్పుడు రమ్మంటారు స్వామి?” అని అడిగింది మహాలక్ష్మి .

ఆయన చిరునవ్వు నవ్వి “ఈ ఆశ్రమం తలుపులు భక్తులకోసం ఎప్పుడూ తెరిచే ఉంటాయి” అన్నారు.

“అలాగే వస్తాను ... కానీ నాకు సంతానం”

“ఆ తల్లిని నమ్ముకోమూ జగన్మాతని దర్శించుకో ... ఆ తల్లి కటాక్షం లభిస్తే చాలు” అన్నారు.

“కనిపించని ఆ తల్లి కన్నా కనిపించే దైవం మీరే.. మీరే మాకు దిక్కు స్వామీ ... ఆ తల్లి ఉపాసకులు మీ దీవెనలే మాకు రక్ష” అన్నారు ఇద్దరూ.

భగవంతుడి మీద విశ్వాసం ఉంచండి నా మీద కాదు అన్నాడు స్వామి.

“అంతమాట అనకండి స్వామీ ... మీరు దయతలచి ఏదన్నా పూజ గాని, మంత్రం కాని చెప్పండి “

“ ఓం ఐం శ్రీం శ్రీ శ్రీ మాత్రే నమః ఇదే మంత్రం వెళ్ళిరండి శుభం” అన్నారు ప్రశాంతమైన స్వరంతో.

ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న వారిని ఇంక వెళ్ళమన్నట్టు సైగ చేశాడు శిష్యుడు .

వాళ్ళు అసంతృప్తిగా అక్కడినుంచి బయటకు వచ్చేశారు..

మరి ఇద్దరు భక్తులు లోపలికి వెళ్లారు.

“ఈయన మీద ఎంతో ఆశ పెట్టుకుని వచ్చాను. ఏదన్న మంత్రం ఉపదేశిస్తాడు అనుకున్నా .. ఏంటి విశాలా అలా తేల్చేసాడు. అమ్మవారిని నమ్ముకునేట్టే ఇంత దూరం ఎందుకు రావడం ఈయనకి బోలెడు మహిమలు ఉన్నాయని విన్నాను.. మరి ఇదేంటి - నాకేం నచ్చలేదు” అంది మహాలక్ష్మి .

“అదే నాకూ అనిపిస్తోంది. బహుశా డబ్బేమన్నా ఆశిస్తున్నారేమో. మనం పళ్ళు తీసుకుని వెళ్ళాము. అందుకే అలా ముక్తసరిగా మాట్లాడి ఉంటారు” అంది విశాలాక్షి ..

“అవునా డబ్బు తీసుకుంటారా ఎంతో...?” దిగులుగా చూసింది మహాలక్ష్మి .

“ఏమో మరి ఇలాంటి స్వాములు వేలల్లో తీసుకుంటారు.. మనం అంత ఇవ్వగలమంటావా? “

“అమ్మో... ఏదో ఐదు వందల దాకా అయితే ఆయనకీ తెలియకుండా ఎలాగో సర్దగలను. అంత కన్నా ఎక్కువ అంటే మా ఆయనకీ తెలుస్తుంది.. మా అత్తగారికి కూడా తెలుస్తుంది. ఆవిడ ముందే వార్నింగ్ ఇచ్చింది డబ్బు తగలేయకు చేసింది చాలు అని.. తెలిసిందంటే చంపేస్తారు.”

“ఎలా ?” ఆలోచిస్తూ అంది విశాలాక్షి.

“ఏమో ... నాకూ పాలు పోవడంలేదు.. ముందు చూస్తే గొయ్యి, వెనక చూస్తే నుయ్యిలా ఉంది పరిస్థితి.”

ఇద్దరూ రోడ్ దాటి వాళ్ళ అపార్ట్ మెంట్ కి వెళ్ళే సందు దగ్గరకు వచ్చారు.

“ఓసారి అమ్మవారి గుడికి వెళ్దామా ...? దగ్గరేగా” అంది మహాలక్ష్మి .

“పద..” అంది విశాలాక్షి.

ఇద్దరూ గుడి వైపు తిరిగారు.

మహాలక్ష్మి , విశాలాక్షి ఒకే అపార్ట్ మెంట్ లో ఉంటారు. ఇద్దరిది ఒకే వయసు అది కాక పదేళ్ళ క్రితం ఇద్దరూ ఒకే కాలేజ్ లో బి. కాం మొదటి సంవత్సరం చదువుకున్నారు. విశాలాక్షి తండ్రికి బదిలీ అవడంతో వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

తరవాత మళ్ళీ ఒకే అపార్ట్ మెంట్ లో పక్క, పక్క ఫ్లాట్స్ లో దిగేసరికి ఒకరిని ఒకరు గుర్తుపట్టి స్నేహాన్ని అభివృద్ధి చేసుకున్నారు. కష్ట సుఖాలు కలబోసుకుంటూ ఆత్మీయంగా కలిసిపోయారు. మహాలక్ష్మి కి పెళ్లి అయి నాలుగేళ్ళు దాటినా పిల్లలు పుట్టక పోవడంతో అత్తగారు , భర్త ఆమెని టార్చర్ పెడుతున్నారు. ఆవిడ ఎక్కడెక్కడి నోములు, పూజలు చేయిస్తోంది. స్వాముల చుట్టూ గుళ్ళ చుట్టూ తిప్పిస్తోంది. ఒక్కో గుడిలో నూట ఎనిమిది ప్రదిక్షణలు చేయడం, అర్చనలు, అభిషేకాలు, ఉపవాసాలు, ఏం చేసినా ప్రయోజనం కనిపించక పోవడంతో మహాలక్ష్మి గొడ్రాలు అని నిర్ధారణకి వచ్చి కొడుక్కి వేరే పెళ్లి చేస్తానని కూర్చుంది.

“అదేంటి పిన్నిగారు భార్యభర్తలిద్దరూ డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తే ఎవరిలో ఏం లోపముందో చూసి మందులిస్తారు.. అదేపనిగా పూజలు చేస్తే ఎలా?” అని విశాలాక్షి ఉచిత సలహా ఇచ్చింది.

ఆ మాటతో ఆవిడ మండిపడింది.

“పూజ కొద్ది బిడ్డలు అన్నారు. మందులకి మాకులకి కుంటి పిల్లలు, గుడ్డి పిల్లలు పుడతారు. అయినా నా కొడుకులో లోపం ఉండడం ఏంటి..వీళ్ళమ్మ ఈమె చేత మంచి పూజలు చేయించలేదు. అందుకే గొడ్డు మోతు అయింది” అని విరుచుకు పడింది.

పూజకొద్దీ పురుషుడు దానం కొద్ది బిడ్డలు అన్నారు ఈవిడ సామెతలు కూడా తనకి అనుకూలంగా మార్చుకుంటుంది కాబోలు అనుకుని ఆవిడని మాటలతో మార్పడం కష్టం అని నిర్ధారణకి వచ్చేసింది విశాలాక్షి .

అయితే ఈ ఆపద ఎలా గట్టేక్కాలా అని మహాలక్ష్మి , విశాలాక్షి ఆలోచించడం మాత్రం మానలేదు. మూర్ఖులను మూర్ఖంగానే గెలవాలి అని నిశ్చయించుకున్నారు.

ఈ విషయం తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుండగా స్వామి వారి గురించి తెలిసింది.

తమిళనాడుకి సంబంధించిన విద్యానంద స్వామి ఊరూరు తిరుగుతూ ప్రతి ఊళ్ళో చండి యాగం చేస్తూ నిజామాబాదు వచ్చారు. ఆ స్వామి అమ్మవారి ఉపసాకుడు అని, ఎంతో మహిమ కలవాడు అని ఆయన దగ్గరకు ఏ సమస్యతో వెళ్ళినా చిటికెలో పరిష్కరిస్తాడని ఆ నోటా, ఈ నోటా వినడమే కాక టివిలో కూడా అన్ని న్యూస్ చానెల్స్ లో ఆయన చేస్తున్న పూజలు, హోమాలు, ఆయన ఆశ్రమం చూపించి, ఆయనని ఇంటర్వ్యూ చేశారు.

ప్రతిరోజూ ఉదయాన్నే ఆయన చండి హోమం చేస్తారు హోమం అయాక భక్తుల సమస్యలు తెలుసుకుని పరిష్కార మార్గాలు చెప్తారని ఆ సమయానికి వెళ్లి ఆ హోమ ప్రసాదం స్వీకరించి తమ సమస్యలు, కష్టాలు చెప్పుకోవచ్చు అని వెళ్లి వచ్చిన వాళ్ళు కూడా చెప్పడంతో మహాలక్ష్మి అత్తగారితో అదే విషయం చర్చకు తెచ్చింది విశాలాక్షి .

కాని ఆవిడ కొడుక్కి వేరే పెళ్లి చేయాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చేయడంతో ఆ చేసిన పూజలు, తిరిగిన బాబాలు, స్వామిలు చాలు... నీ మొహాన తల్లి ఆయె యోగం ఉంటే ఇవన్నీ ఎందుకు ... డబ్బులు తగలేయడం తప్ప ప్రయోజనం లేదు అని తిరస్కరించడంతో ఆ విషయం విశాలాక్షి కి చెప్పింది.

కానీ విశాలాక్షి ఊరుకోలేదు ఎలాగైనా మహాలక్ష్మి ని ఆయన దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి ఆమె కాపురం నిలబెట్టాలని ధృఢ సంకల్పంతో ఓపిగ్గా నచ్చ చెప్పింది. ఈ ఒక్కసారి చూద్దాం ఫలితం లేకపోతే మీ ఇష్టప్రకారం చేయండి అని కూడా చెప్పింది.

“అంతే కాక ఇటీవల దసరా ఉత్సవాల్లో స్వామివారు ఎంతో వైభవంగా చండి హోమం చేయడం , ఆ హోమానికి ముఖ్యమంత్రి తో సహా ఎందరో గొప్ప గొప్పవారు రావడం , లక్షల సంఖ్యలో జనం హాజరు అవడం జరిగిందని, ఆయన అమ్మవారి ఉపాసకులు అని, మాట శుద్ధి కలవాడని , ఎన్నో మహిమలున్నవాడని ఆయనని దర్శించుకున్న వారి కష్టాలు అన్నీ తొలగిపోతాయని వార్తా పత్రికల్లో, న్యూస్ చానల్స్ లో చెప్తున్నారని పైగా నవరాత్రి ఉత్సవాల్లో భాగంగా చేస్తున్న హోమానికి అయిన ఖర్చు మొత్తం రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే భరించినదని చెప్పి ఎంత మహిమ కలవాడు కాకపోతే ప్రభుత్వం ఆయనని అంతగా గౌరవిస్తుంది! పైగా ఆయనకీ ఆర్మూర్ వెళ్ళే దారిలో ఆశ్రమం కట్టుకోడానికి కొంత స్థలం కూడా ఉచితంగా ఇచ్చారు. అలాంటిది మంత్రులు నమ్మగా లేనిది మనం నమ్మడంలో తప్పేముంది” అంటూ చెప్పడంతో ఆవిడ కూడా ఆ స్వామి గురించి వినడంతో , డబ్బులు ఖర్చు పెట్టకుండా ఏదన్న మంత్రమో, తంత్రమో తెలుసుకోండి అంటూ అనుమతి ఇచ్చింది.

ఆ కాస్త మాటకి ఊపిరి పీల్చుకున్న విశాలాక్షి, మహాలక్ష్మి ని ఆయన దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్ళడం జరిగింది. అంత మహిమ గల స్వామి సాక్షాత్తు అమ్మవారి ఉపాసకుడు అంటే సామాన్యం కాదు తప్పకుండా తనకి పిల్లలు పుట్టే మార్గం చెప్తాడని భావించిన మహాలక్ష్మి ఆయన ఏ తాయెత్తు ఇస్తాడు, లేదా ఏ మంత్రమో చెప్తాడు అని ఆశించింది. తన కష్టాలు గట్టెక్కుతాయని ఆశించింది.. కాని ఆయన ఎంతో మామూలుగా ఆ తల్లిని నమ్ముకో అని చెప్పడంతో నిరాశ అవరించింది.

ఇద్దరూ గుడి చేరారు.. అప్పటికే పన్నెండు అవుతోంది.

గుడి మూసే వేళ అయింది. జనం పల్చబడ్డారు.

మంగళవారం కావడంతో ఉదయం నుంచి అమ్మవారికి అభిషేకాలు, అర్చనలు జరిగినట్టున్నాయి.

లోపలికి అడుగు పెట్టగానే అగరుబత్తులు , కర్పూరం, కొబ్బరి నీళ్ళు , పూల పరిమళాలతో స్వాగతం పలిగింది వేపచెట్టు మీదనుంచి వీస్తున్న గాలి.

ఇద్దరూ పంపు దగ్గర కాళ్ళు కడుక్కుని మూడు సార్లు ప్రదిక్షణ చేసి అమ్మవారిని దర్శించుకున్నారు.

చక్కటి అలంకారంతో కళ కళ లాడుతున్న అమ్మవారి విగ్రహం చూడగానే మహాలక్ష్మి కి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

“అమ్మా నా కాపురం నిలబెట్టు తల్లీ ... నా కడుపు పండించు ...పుట్టబోయే నా పిల్లలకి నీ పేరు ఆ పరమేశ్వరుడు పేరు పెట్టుకుంటాను” అని వేడుకుంది.

తీర్థ, ప్రసాదాలు తీసుకుని ఇద్దరూ గర్భగుడిలో నుంచి బయటకి వచ్చారు.

వాళ్ళతో పాటే మరో ఇద్దరు భార్యాభర్తలు కూడా అమ్మవారిని దర్శించుకుని బయటకు రాగానే పూజారి గర్భగుడి మూసేసి తనూ బయటకి వచ్చాడు.

విశాలాక్షి , మహాలక్ష్మి వేపచెట్టు గట్టు మీద కూర్చున్నారు.

మహాలక్ష్మి నిట్టూరుస్తూ అంది “మునుపు మునులు తపస్సు చేస్తే దేవుడు ప్రత్యక్షమై వాళ్ళ కోరికలు తీర్చేవారట ...ఆ తపస్సు విధానం ఏదో తెలిస్తే బాగుండు అనిపిస్తోంది.”

“అయినా మీ అత్తగారికి బుద్ధి లేకపోతే మీ ఆయన చదువుకున్నవాడు ఆవిడకి నచ్చచెప్పి డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళాలి కాని రెండో పెళ్ళికి రెడీ అవడం ఏంటి? అసలు పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇవ్వు. తమాషా అనుకుంటున్నాడా” ఆవేశంగా అంది విశాలాక్షి ..

మహాలక్ష్మి నిర్వేదంగా నవ్వి అంది “అదెంత పని క్షణంలో చేయచ్చు.. ఆ తరవాత కలిగే పర్యవసానం తట్టుకుని నిలబడే శక్తి నాకు లేదు. మన ఈ పిరికి తనాన్నే మగవాళ్ళు అవకాశంగా తీసుకుని ఆడిస్తున్నారు.”

విశాలాక్షి మాట పూర్తి అవుతుండగా యాభై దాటిన ఒక స్త్రీ గుడిలోపలికి వచ్చింది.

ఆమె బాగా అలసిపోయిన దానిలా ఉంది. జుట్టంతా రేగి ఉంది.

నేరుగా పంపు దగ్గరకు వెళ్లి కాళ్ళు , చేతులు కడుక్కుని , దోసిల్లో పట్టుకుని నీళ్ళు తాగింది. పైట చెంగుతో మొహం తుడుచుకుని మూసి ఉన్న గర్భ గుడివైపు చూసింది. ఆవిడ మొహంలో నిరాశ స్పష్టంగా కనిపించింది.

కాసేపు అలాగే నిలబడి అటు, ఇటు కలయ చూసింది. గుడి ప్రశాంతంగా ఉంది. వేప చెట్టు గట్టు మీద కూర్చున్న స్త్రీలు, ఒకరిద్దరు పని వాళ్ళు తప్ప ఎవరూ లేరు. ఆవిడ గర్భగుడికి ఎడం పక్క ఉన్న అశ్వద్ధ వృక్షం, పక్కనే పాము పుట్ట చూసింది. అక్కడ చెట్టుకి పూజ చేసి నైవేద్యం పెట్టిన అరటిపండ్లు మీద ఆమె దృష్టి పడింది.

ఏమి ఆలోచించకుండా గబా,గబా వెళ్లి అరటి పండ్లు తీసుకుని తినేసింది.

మహాలక్ష్మి , విశాలాక్షి ఆవిడనే విచిత్రంగా చూడసాగారు.

ఆవిడ పండ్లు తిని దృష్టి తిప్పింది. బహుశా విశ్రాంతి కోసం స్థలం వెతుకుతున్నట్టుంది అనుకున్నారు ఇద్దరు. ఆవిడ నేరుగా వాళ్ళు కూర్చున్న దగ్గరకు వచ్చి కొంచెం ఎడంగా కళ్ళు మూసుకుని కూర్చుంది.

మహాలక్ష్మి , విశాలాక్షి ఒకరిని ఒకరు చూసుకున్నారు. ఇద్దరి మనస్సులో ఒకే ఆలోచన .. ఎవరు ఈమె .. చూస్తుంటే మంచి కుటుంబానికి చెందిన దానిలా ఉంది. దూరం నుంచి అమ్మవారి గుడికి వచ్చిందా. అలసి పోయిందేమో.. కాని ఎంత అలసినా, ఆకలి వేసినా అలా ఎవరిని అడక్కుండా పండ్లు తినేసింది ఏంటి?

విశాలాక్షి ఆవిడకి కొంచెం దగ్గరికి జరిగి అడిగింది “మీరు ఎక్కడినుంచి వస్తున్నారు ?”

ఆవిడ సమాధానం చెప్పకుండా అడిగింది “ ఈ చుట్టు పక్కల విద్యానంద స్వామి వారి ఆశ్రమం ఉందిట.. ఆయన కాళీమాత ఉపాసకులు అని విన్నాను ...ఆశ్రమం ఎక్కడ ఉందో చెప్తారా.”

ఇద్దరూ మొహాలు చూసుకున్నారు. “స్వామి వారిని కలుసుకోడానికి వచ్చారా ..?” అడిగింది విశాలాక్షి

“అవునండి నాకు సరైన అడ్డన్ దొరక్క రెండు మూడు ఆశ్రమాలకు వెళ్ళాను కానీ అవి ఆశ్రమాలు కావు షిరిడి సాయిబాబా వారి సంస్థానాలు. నాకు విద్యానంద స్వామి వారి ఆశ్రమం కావాలి.. “

“ఈవిడకి ఏం సమస్య ఉందో పాపం ...” ఇద్దరూ జాలి పడ్డారు..

“మాకు తెలుసు చూపిస్తాం మాతో రండి ఇక్కడికి దగ్గరే” అన్నది మహాలక్ష్మి ..

ఆవిడ మొహంలో వెలుగు ... ఎంతో కాలంగా కొనసాగుతున్న అన్వేషణ ఫలించినప్పటి నిశ్చింత,

ఆనందం ఇంక లభించదేమో అని నిరాశతో ఉన్న మనసుకు ఊహించని ఒక వరం లభించినప్పటి తృప్తి..

ఆత్రంగా అడిగింది “నిజంగా తెలుసా మీకు .. నన్ను అక్కడికి తీసుకుని వెళ్తారా?”

“తప్పకుండా పదండి వెళ్దాము ...మిమ్మల్ని ఆశ్రమం దగ్గర దింపి మేము మా ఇంటికి వెళ్ళాలి ఇప్పటికే బాగా ఆలస్యం అయింది” అంటూ లేచారు ఇద్దరూ.

ఆవిడ కూడా చటుక్కున లేచింది .

“మీ పేరు?” అడిగారు వాళ్ళు.

ఆమె ఒక్క క్షణం ఆలోచించి చెప్పింది “జానకి ..”

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments